

A HANG, AMELY LÉLEKIG ÉR LOVÁSZ IRÉN AKADEMIAI SZÉKFOGLALÓJA

Lovász Irén
(Fotók: Nyirő Simon)

Hang, lélek, hagyomány – A szakrális kommunikációtól a gyógyító hangokig címmel megtartotta akadémiai székfoglaló előadását¹ [Lovász Irén](#) Kossuth-díjas néprajzkutató, előadóművész, az MMA levelező tagja 2026. szeptember 8-án a Pesti Vigadó Makovecz termében. A székfoglaló levezető elnöke [Jánosi Zoltán](#) irodalomtörténész, az MMA Művészetelméleti Tagozatának vezetője volt. Az MMA elnökségét [Turi Attila](#) építész, a köztestület elnöke képviselte. A hallgatóság soraiban mások mellett jelen volt Richly Gábor, az MMA főtitkára és [Pécsi Györgyi](#) irodalomtörténész, az MMA elnökségi tagja is.

Lovász Irénről szóló méltatásában² [Solymosi-Tari Emőke](#) zenetörténész, az MMA Művészetelméleti Tagozatának korábbi vezetője figyelemre méltónak nevezte, hogy az akadémikus április 11-én, József Attila születésnapján született. Elmondta, hogy az énekléssel történő önkifejezés természetességét „az anyatejjel szívta magába”, attól kezdve, hogy édesanyja sokat énekelt neki. (Lovász Irén székfoglaló előadásának talán legemlékezetesebb pillanata volt, amikor bejátszották felvételtől, ahogyan édesanyjával közösen énekel.) A népdalok, a néphagyomány és a néprajz iránti vonzalmát tovább mélyítette, hogy fiatalon találkozott Ilia Mihály irodalomtörténésszel és [Erdélyi Zsuzsanna](#) néprajzkutatóval.

¹ Lovász Irén akadémiai székfoglalója a Függelékben olvasható.

² Solymosi-Tari Emőke Lovász Irént méltató gondolatai a Függelékben olvasható.

Solymosi Tari Emőke

Solymosi-Tari Emőke kiemelte, hogy népdalénekesként, néprajzkutatóként és tanárként egyaránt maradandót alkotott, miközben a hang, a lélek és a hagyomány kapcsolatának kutatásával új tudományos területeket is megalapozott. Munkásságának közös célja az identitás megőrzése, a közösségformálás és a lélek gyógyítása, amelyet koncertjein, kutatásaiban és oktatói tevékenységében egyaránt képvisel. Akadémikussá választása ezért nemcsak egy kiemelkedő művészi és tudományos pálya elismerése, hanem annak megerősítése is, hogy a hagyomány és az éneklés ma is élő, közösségteremtő és lelki erőt adó érték

Lovász Irén előadásának középpontjában az énekhang szakrális, közösségi és gyógyító ereje állt. Többek között azt mutatta be, hogy a magyar néphagyományban az éneklés nem pusztán szórakozás volt, hanem a fájdalmak kifejezésének, az örömek megélésének, a megnyugvásnak és a szakrális kommunikációnak is fontos eszköze. A szakrális kommunikáció fogalmán keresztül arra világít rá, miként teremthet kapcsolatot az ember a természetfölöttivel, és milyen szerepe van ebben a beszédnek, az intonációnak és az éneknek. Az előadás kitért arra is, hogy a népdalokban őrzött archaikus tudás a mai ember számára is értékes lehet, különösen a lelki egyensúly megteremtésében és a közösségi identitás erősítésében. A *Gyógyító hangok* című lemezsorozatának példáján keresztül az éneklés terápiás és művészetterápiás lehetőségei is bemutatva. Az előadás egyik végső üzenete, hogy a hagyományban továbbélő ének olyan összekötő erő, amely egyszerre képes megszólítani a testet, a lelket és a szellemet. (B.L. / mma.hu)

FÜGGELÉK

[Solymosi-Tari Emőke laudációja](#)

[Lovász Irén akadémiai székfoglaló előadása](#)

LOVÁSZ IRÉN AKADÉMIAI SZÉKFOGLALÓJÁNAK KÉPEI

Turi Attila, Jánosi Zoltán, Solymosi-Tari Emőke, Lovász Irén.
(Fotó: Nyirő Simon)

Turi Attila, Jánosi Zoltán és Lovász Irén.
(Fotó: Nyirő Simon)

Lovász Irén és Richly Gábor
(Fotó: Nyirő Simon)

Prokopp Mária.
(Fotó: Nyirő Simon)

Pécsi Györgyi, Eckhardt Mária és Lovász Irén.
(Fotó: Nyirő Simon)

